

DOPROWADZAĆ (4) *vb impf*

Oba o jasne; -wadz- (1) Mącz, -wádz- (1) ArtKanc (Cn a pochylone).

praes 3 sg doprowadzã (2). ◇ praet 1 sg m -m doprowadzãł (1). ◇ 3 sg f doprowadz(a)ła (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. doprowadzić.

Przyprowadzać, zaprowadzać do jakiegoś miejsca, do jakiegoś celu; comitari, corrivare, deducere, derivare, ducere, perducere, perductare, prosequi Cn (4) :

doprowadzać kogo czego (1): Eruditio ad beatam vitam iuvat. Nauką człowieka łzczęśliwego żywota doprowadza. Mącz 179c.

doprowadzać kogo do czego (1): młóć Rzymfka [...] Senat álbo Rayce ktore oni oycami zwali tego dnia gdy mieli łędzić w łenaćie/ do Ratułza doprowadzãła KwiatKsiqż D3v.

W przén [kogo, co do czego] (2) : ktora droga [zupęłnej wiary i doskonálej nadziei] kazdego tobie wiernie dufaiącego doprowadza do zwierzchności krołéłtwa twego łwiętego. RejPs 171; ArtKanc Q8v.

Synonimy: dowodzić, przywodzić, wieść.

Formacje pochodne cf PROWADZIĆ.

BZ